

socialministeren til sådan behandling godkendt institution.

§ 43. Efter tilsvarende regler som i § 42 fastsat forholdes der, hvis der må ydes en person eller hans familie hjælp, og trangen viser sig i det væsentlige at være begrundet i drikfældighed, eller såfremt der fra børneværnsudvalgets side rettes henvendelse til det sociale udvalg om at foranledige pågældende underkastet kur for alkoholisme for derved at undgå, at et barn anbringes uden for sit hjem i henhold til lovgivningen om børne- og ungdomsforsorg.

§ 44. Amtmanden kan bestemme, at en person, der er erhvervs- og subsistensløs, og hvis trang det ikke kan anses for forsvarligt at afhjælpe efter de i øvrigt i loven fastsatte bestemmelser, skal anbringes i et forsorgshjem, om fornødent på lukket afdeling, en arbejdskoloni eller eventuelt i en til afvænningsbehandling af alkoholikere godkendt institution.

Stk. 2. Som erhvervs- og subsistensløs betragtes en person:

- 1) som i længere tid har været og ved forsorgens begyndelse stadig er uden arbejde og ude af stand til ved egen hjælp at skaffe sig sådant,
- 2) er uden fast bopæl og
- 3) mangler tilholdssted hos familie eller

andre pårørende i den kommune, hvis sociale udvalg må træde til.

Stk. 3. Såfremt det sociale udvalg finder, at en person i medfør af stk. 1 bør anbringes på en af de dér nævnte institutioner, skal udvalget midlertidigt anbringe ham i et forsorgshjem, om fornødent på lukket afdeling. Hjemmets ledelse skal derefter inden 14 dage afgive indstilling til amtmanden om, hvorvidt den pågældende bør forblive i forsorgshjemmet, overføres til en anden af de i stk. 1, nævnte institutioner eller forsørges på anden måde. Amtmanden skal efter at have indhentet en erklæring fra den anbragte træffe afgørelse i sagen snarest muligt og senest inden 14 dage efter forelæggelsen. Såfremt den anbragte har begæret sagen forelagt for retten i medfør af § 18, stk. 3, er amtmanden dog berettiget til at udsætte sin afgørelse, indtil der er faldet endelig dom i sagen.

Stk. 4. Hvis en erhvervs- og subsistensløs selv har anmodet om optagelse i forsorgshjem, forelægges spørgsmålet om hans forbliven på hjemmet ikke for amtmanden, medmindre det sociale udvalg, politiet, hjemmets bestyrelse eller vedkommende selv fremsætter begæring herom.

Stk. 5. De af amtmanden i henhold til foranstående bestemmelser tillagte funktioner udføres i de i § 16, stk. 1, 2. pkt., omhandlede kommuner af kommunalbestyrelsen.

Afsnit II.

Almindelig offentlig hjælp.

Kapitel VI.

Hjælp ved trang i almindelighed.

Hjælp til underhold og til kur og pleje m. v.

§ 45. Under iagttagelse af reglerne i kapitel III er det sociale udvalg i opholdskommunen forpligtet til at træde til, for så vidt og så længe en person ikke skønnes at være i stand til at skaffe sig og sine det fornødne til livets ophold eller til kur og pleje i tilfælde af sygdom eller fødsel. Samme forpligtelse har opholdskommunen over for en person, der er i trang, fordi en forsørger ikke opfylder sin forsørgerpligt i henhold til denne lov.

§ 46. Ved afgørelsen af, hvor meget der i det enkelte tilfælde kan ydes som hjælp til underhold i form af pengehjælp eller naturalier, skal det sociale udvalg — medmindre andet er bestemt nedenfor — iagttage, at hjælpen ikke må overstige et beløb, der svarer til 85 pct. af, hvad der i den pågældende periode kunne være ydet i henhold til invalide- og folkepensionslovens § 3, stk. 1, med tillæg af de i samme lovs § 4, stk. 4, nævnte beløb, alt for så vidt ansøgeren havde opfyldt betingelserne for at oppebære sådan hjælp.

Stk. 2. Til rådighed for det sociale udvalg til ydelse af påkrævet supplerende hjælp i det enkelte tilfælde stilles et beløb på 15